

Lidia Gabałówna, Romuald Dragan

Sarnowo, pow. Włocławek

Informator Archeologiczny : badania 1, 44-45

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

S A R N O W O, pow. Włocławek

Muzeum Archeologiczne i Etno-
graficzne w Łodzi

Badania prowadziła dr Lidia Gabałówna przy współudziale mgr Romualda Dragana, finansowały: M.A i E. w Łodzi, WKZ w Bydgoszczy i PRN we Włocławku.

Kontynuowano rozpoczęte w ubiegłym roku systematyczne badania nad kulturą pucharów lejkowatych w Sarnowie na stanowiskach 1 i 1A, z których: stan.1 - obejmuje cmentarzysko złożone z grobów kujawskich /faza wiórecka kultury pucharów lejkowatych/; stan.1A - osadę /faza AB kultury pucharów lejkowatych/ oraz neolityczne cmentarzysko płaskie /faza na razie nie określona/.

W bieżącym roku ukończono eksplorację grobowca nr 8, rozpoczęto prace na grobowcu nr 7 oraz kontynuowano badanie osady na stanowisku 1A.

Najważniejsze wyniki badań: 1. Domniemane ślady orki pod grobowcem nr 8 /po raz pierwszy w Polsce zarówno pod grobowcem kujawskim, jak i w ogóle w epoce neolitu/. 2. Liczne materiały ceramiczne i krzemienne fazy AB kultury pucharów lejkowatych z warstwy pod grobowcem i z jego nasypu oraz ze stanowiska 1A /z tego ostatniego punktu najwięcej/. 3. Dwa groby szkieletowe z zabytkami krzemienymi z terenu osady /st.1A/. 4. Stwierdzenie znajomości miedzi w fazie AB kultury pucharów lejkowatych / w warstwie pod grobowcem nr 8/. 5. Odkrycie jamy wykopu z połupanymi kośćmi ludzkimi w nasypie grobowca nr 7 /zapewne kultura amfor kulistych/. 6. Stwierdzenie wykopu rabunkowego w najwyższej partii grobowca nr 7 /grób centralny uległ prawdopodobnie zniszczeniu/.

W czasie prowadzenia prac wykopaliskowych dr M. Dąbrowaki z

PAN i mgr M. Kanwischer z Muzeum Arch. i Etnograficznego w Łodzi pobrali próbki palinologiczne.

Prace badawcze na tych stanowiskach będą kontynuowane w latach następnych.

S Ą S P Ó W, pow. Olkusz
Jaskinia Tunel Wielki

patrz paleolit i mezolit

S I C I N Y, pow. Góra Śląska

Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził dr Włodzimierz Wojciechowski, finansował - Uniwersytet Wrocławski.

Prace miały charakter badań systematycznych /zapoczątkowanych w 1964 r./ i prowadzone były na terenie wielokulturowego stanowiska osadniczego, wykazującego trzy kolejne fazy zasiedlenia. Najstarsza faza związana jest z ludnością grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielskiej, następną fazę reprezentują pozostałości osady ludności kultury amfor kulistych, ostatnia wreszcie faza związana jest z ludnością kultury łużyckiej i może być datowana na okres halsztacki /ewentualnie V okres epoki brązu/halsztat /.

Przebadano obszar 350 m² odsłaniając 19 jam, i grób zwierzęcy oraz 70 śladów po słupach. 3 jamy dostarczyły materiału grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielskiej, 8 natomiast zawierało materiał kultury łużyckiej. Zarówno grób zwierzęcy i ślady po słupach układające się wyraźnie w zarysy trzech budowli słupowych /domy słupowe 2 - 4/ łączyć należy z dużym prawdopodobieństwem z kulturą amfor